

АНА МИЛОШ

ГОВОРИ ГРАД

понедељак / среда / петак

тесан бицепс за ту кожу
отвара стрију као око пичке

костур гледа будућност кроз расцеп
види где ће да попусти

огледала наглашавају туђе мане
али своје виде у бескрај

уторком четвртком суботом и недељом
божанства одмарају сањајући у тонама

после

дете љуља љуљашку
ветар помера крошњу итд.

бетон има превише линија да би био терен
у кошевима осе праве гнезда

сваке прве среде у месецу
облакодер завија опасност

маме отварају калпаке пећница
гурају главе у пушећа теста

тате спавају као хрпе лишћа
сирена им сваки пут натера море у снове

кичма

дизалице и кранови наткриљују град
деформисани грудни кош око срца

змија с хиљаду црвених очију препречила је пут
становници нису билу под опсадом од 19. века

до центра може да се стигне баржама са шутом
мост је фатаморгана брундања мотора

ветар цима заставу с облакодера
подсећа на нервозну мајку и уплакано дете

ако би исправио леђа
град би крцнуо милион пута

цепарош

спретни прсти као паукове нити
лепљивији од медвеђе шапе пуне меда

људски флуид сав у сивом неприметан
слана река протиче канализацијом

периферни вид увек вара
не то није био он

улази у превоз кад из њега излази контрола
воли гужву јер она нема лица

град

олупине су неповерљиви путокази
стежу и пеку као прстен од хрома

питај неког за смер и кажипрст ће увек показати исток
фатаморгана од људи који поцупкују у колу

има четири излаза али само један прави
препознаћеш га тако што се никад нећеш вратити

(избор из необјављене збирке)